

Tiếp cứu người lính Hoa Kỳ

Nguyễn Đạt Thịnh

Sau Việt Nam và Iraq, Hoa Kỳ đang sắp thất trận lần thứ 3 trong 34 năm; cả 3 trận này đều diễn ra trong hình thức chiến tranh phi quy ước. Trận thua sắp tới xảy ra tại A Phú Hãn, và chỉ dấu sắp thất trận là bản báo cáo của đại tướng Stanley McChrystal gửi về bộ quốc phòng Hoa Kỳ.

Báo cáo dài 66 trang xin tăng thêm 40,000 quân và một chiến lược mới; bản báo cáo “tối mật” này bị tiết lộ cho tờ Washington Post, tờ báo đã từng nhận được những tài liệu quân sự, cũng tối mật, về Việt Nam trong những năm 1960 và đã đăng thành “Hồ Sơ Ngũ Giác Đài”, tiết lộ những sai lầm chính trị và quân sự của Hoa Kỳ tại Việt Nam.

Theo lời yêu cầu của bộ quốc phòng Hoa Kỳ, Washington Post không phổ biến ngay tài liệu này, nhưng sau đó tờ báo vẫn đăng nguyên văn bản báo cáo trong đó đại tướng McChrystal viết là nếu trong 12 tháng sắp tới, Hoa Kỳ không dành được thế chủ động trên chiến trường, không thắng được quân Taliban tại A Phú Hãn, thì không bao giờ việc thắng trận đó còn hy vọng thể hiện.

Rất bi quan, ông vẽ lên sự thật tại chiến trường, “Quân nổi dậy không thể thắng chúng ta về mặt quân sự, nhưng chúng ta có thể tự gây thất trận cho chính mình,” McChrystal viết. “Tình trạng thiếu phương tiện có thể sẽ đưa chúng ta đến chỗ thất trận. Tuy nhiên nếu thiếu một chiến lược mới, nhiệm vụ cũng không hoàn thành được...”

Chrystal có thể xin tăng quân, nếu ông biết ông sẽ sử dụng số 40,000 quân mới đó vào nhiệm vụ nào; đằng này ông không biết, ông chỉ xin tăng quân vì theo ông, quân Taliban đang lấn chiếm nhiều làng mạc A Phú Hãn hơn.

Điều thứ nhì Chrystal xin là một chiến lược mới trong lúc chiến lược phải là món hàng ông cung cấp cho chiến trường và cho chính phủ Hoa Kỳ để có thể đổi đầu với chiến tranh phi quy ước tại một chỗ khác.

Ông có nhìn thấy một góc của chiến lược mới, và mô tả cái góc này, “Mục đích của chúng ta phải là quân chúng. Mục đích là ý chí của mọi người, tập quán chiến tranh quy ước của chúng ta là một phần của vấn đề, người A Phú Hãn, cuối cùng, vẫn phải là lực lượng đánh thắng quân nổi dậy.”

Chrystal trình bày vấn đề không kiến hiệu, nên tôi xin kèm nguyên văn câu ông viết như sau "*Our objective must be the population. The objective is the will of the people, our conventional warfare culture is part of the problem, the Afghans must ultimately defeat the insurgency.*"

Chrystal xin thêm 40,000 quân, số quân này cũng sẽ là một phần của những khó khăn ông đang đối đầu tại A Phú Hãn, vì ông sẽ sử dụng họ trong tư tưởng chiến tranh quy ước.

Tổng thống Obama nói ông đang cân nhắc việc tăng quân; ông không nói gì đến nhu cầu “chiến lược mới” mà Chrystal đánh giá là yếu tố không có không thắng trận được.

Vị tướng tư lệnh chiến trường A Phú Hãn nói Hoa Kỳ đang đi đến chỗ thất trận; ông viết “*Nếu chúng ta không dành lại được thế chủ động chiến trường, và đảo lộn quy luật của địch, chúng ta không thắng trận được.*”

Ba chữ “*không thắng được*” là cách tướng lãnh Hoa Kỳ mô tả một cuộc thất trận.

Việc xin tăng quân và xin chiến lược mới gọi liên tưởng đến 2 vị tướng khác đã chỉ huy chiến trường Việt Nam.

Vị tướng xin tăng quân là tướng *Westmoreland*, thời điểm ông xin tăng quân là Tết Mậu Thân, và số quân ông xin tăng là 200,000.

Điều chưa sót là ông xin tăng quân trong lúc ông không thiếu quân, chỉ riêng Quân Lực VNCH đã đủ để đánh bại Việt Cộng trong trận tổng công kích này. Người lính Việt Nam và lính Mỹ chiến thắng trên chiến trường, nhưng ông tướng tư lệnh lại hốt hoảng, tạo ra cảnh hốt hoảng tại hậu phương Hoa Kỳ, và chót hết tạo ra cuộc rút quân Mỹ ra khỏi Việt Nam, đưa đến thất trận.

Vị tướng thứ nhì cần một chiến lược mới là tướng *Henry Navarre*, tướng Pháp chỉ huy chiến trường Đông Dương vào những năm 1952 – 1954. Ông tướng này không xin ai cả, ông tự tạo ra cái “thế chủ động” mà tướng McChrystal đang xin.

Trả lời tướng McChrystal, ông Obama nói, “Chúng ta sẽ thử nghiệm bất cứ giải pháp nào thay thế cho chiến lược hiện nay, chiến lược gửi thanh niên nam, nữ Hoa Kỳ vào nhiệm vụ khó khăn là đánh thắng al-Qaeda.

“Không tin tưởng vào giải pháp tăng quân, tôi chờ nghe những giải pháp khác, và sẽ làm mọi điều cần làm để bảo vệ dân tộc Hoa Kỳ.”

Thật ra thì chiến lược để đối phó hữu hiệu và chiến thắng trong chiến tranh nổi dậy đã có từ lâu, nhưng 46 năm trước người Mỹ đã giết chiến lược gia này --ông *Ngô Đình Nhu*-- và phá tan tác phẩm của ông. Chiến lược “*Áp Chiến Lược*” thực hiện được nhiệm vụ ngăn cấm Việt Cộng sử dụng lúa gạo Miền Nam, thanh niên Miền Nam để tấn công Miền Nam.

Tuy nhiên chiến lược này vướng vào một nhược điểm chiến thuật là đặt cho các *Áp Chiến Lược* nhiệm vụ tử thủ ấp, nhiệm vụ này tạo ra nhu cầu tiếp viện và yểm trợ bằng pháo binh và không quân. Hậu quả là toàn thể chủ lực quân cũng vướng chân vào công việc phòng thủ, không còn khả năng tấn công chủ động nữa.

Chúng ta, người Việt Nam, có nhiệm vụ cứu viện A Phú Hãn, cung cấp cho tướng McChrystal điều ông đang thiếu: một chiến lược phi quy ước. Tôi sẽ mạo muội viết lên cái sườn của chiến lược này, post nó lên mạng, và kính xin quý vị cựu quân nhân VNCH có kinh nghiệm về phòng thủ diện địa sửa lại mọi sai lầm, bổ túc mọi thiếu sót.

Sau đó chúng ta sẽ gửi cho bộ quốc phòng Hoa Kỳ, cho lưỡng viện quốc hội, cho tổng thống Obama và cho chính tướng McChrystal.

Tôi tin tưởng sản phẩm chiến lược của một vài chục tướng lãnh, tỉnh trưởng, quận trưởng và những nhà trí thức Việt Nam viết về một chiến lược phi quy ước, không những sẽ được chính quyền Hoa Kỳ đón nhận với nhiều thiện cảm, mà còn tạo nhiều thay đổi trên chiến trường.

Rất mong quý vị cùng làm với tôi. Dù sao chúng ta cũng nợ xương, nợ máu của người lính Mỹ rất nhiều.

Nguyễn Đạt Thịnh